

1632
11014

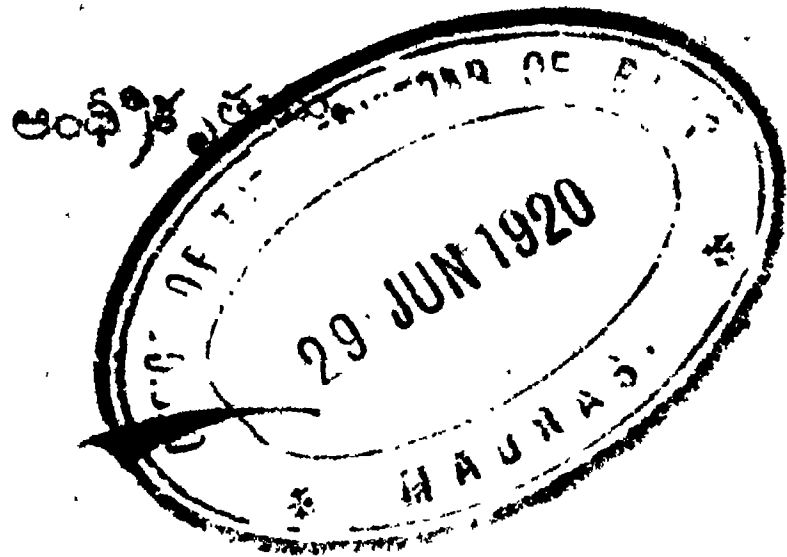
76

[Handwritten lines and scribbles at the bottom of the page]

మొదటి

మీరాదివ్యదర్శనము

శ్రీరాజు నారాయణమూర్తి

విజయవరము.

వి.కె.ఎ.ఎ.ఎ.ఎ. ముద్రాపత్రము

ముద్రాపత్రము.

1920.

—• పీఠిక •—

మా స్కూలుపై నలు హెచ్ సెక్షను విద్యార్థులు కష్టసాధ్యముగనున్న యీ యూర్జనలను తమును దేట తెనుగు పదముతో సాంఘికరించి తమకు వినిపింపవలసినదిగా మొదటనన్ను గోరిరి. ముద్రించు నభిప్రాయములేకయే ప్రత్యేకము వా రికోంకే వ్రాసినను, తక్కిన బాలురుగూడ దీని ముందెక్కుడుగ నభిలాష చూపుచు వచ్చుటచే నే నీచిన్నపాతమును ముద్రింప వలసివచ్చినది. విద్యార్థులువీరినిజదివి కృతార్థులయ్యెదడుగాక. ఈభావాంతరీకరణమునకు నన్నుజ్యోత్సాహపరిచిన మా విద్యార్థుల కీర్త్యుడుడాయురైశ్వర్యమునిచ్చుగాక !

కృతికర్త

మీర్జా దివ్య దర్శనము

మాత్రాద్యం యాచార ప్రకారము నేనామ
 దును బుద్ధా దినముగా నెన్నుకొను శుక్ల పంచమి
 వాటిభూతయమున స్నానము చేసి ప్రార్థనకాలము
 ధ్యానందనము గావించుకొని, తక్కిన దినముల
 యు సీత్యోరధ్యానముతోడను స్నానముతోడను
 గడపుట బాగ్గాడుపట్టణముందలి యున్మితపర్వ
తములమీద కెక్కి తిని, ఆపర్వతశిఖరములపై మఱ
 నమ్రామరము సనుభవింపచు గానప జీవితము
 యొక్క సాస్పారతనుగూర్చి నేను దీక్షుక మ్మగ నా
 లోచింప చొడంగితిని. ఆలోచనలపై నాలోచన
 లుచేయుచు నిర్భయముగా మానవుడు సీదపం
 చవాడనియు, (సారమును సైధ్యమును వేదివా
 డని భావము) మానవజీవితము స్వప్నమువలెనని
 నియు వేననుకొనితిని ఇట్లు నేనాలోచించుచు న
 మిశ్రమునగల యొక రంక తొనపైకి నాకృత్యప్ర
 వర్తిల్లది యచ్చక్షుర జేతయందు విల్లనగోలి మట్టి
 గోల్ల వేయముతో నున్న యొకనిని జూచితిని. నేను

నామోమటనున్న యోగిండుకోన యొకదివ్య
పురుషునకు విహారస్థానమరియు, ఆనామోమటను
చనుబాటనామ లనేకులాగానముచే బెరిగిదింత
బడుచుండురనియు, నేను దరుచుగా వినుచుంటిని
గాని, అగాయతఁడెన్నఁడును బ్రత్యక్షమయినట్లు
మాత్రమువచ్చుచును వినలేదు. కానుకావించిన మ
నోహర గానస్వరములచేఁ దన సంభాషణాశయ
ములను జనిజుచుకోరెలను బుట్టింది, నిశ్చిత్తము
నీ తేజఃరూపమందలి నన్నా గాను ఆనామోమట

అట్లు చేసి పాము కాయలను తాను పోషించు
 చుండును. భాగములను నల్లది నాకు కెప్పను
 అందుము నేను పోషించునది పోషించును
 యెట్లుగాను మను వా బుల్బుల నుండియును, మరల
 నంతు. కానను రెండవ కట్టున నట్లు మరల మ
 లును పోషించునది గావు. మేమని పాని నడి
 తిని. అని ప్రమాదుచేయు పోషించు సూక్ష్మ
 నిదానమును గావించు అను వేరుగల తు
 నంతయును ని రెండు భాగములు. న్యస్తయోగం
 భమునుగీయు విటు రుకవరకు బ్రవహించును
 న్నది. అని యకడను బిదులు చెప్పి. రెండు సల
 సంసకారముతో బట్టబడిన యీ పోషించు
 ను బ్రీక్షించి, యందు నీవేము కనిపెట్టదలై నా
 కెఱింగింపుము అని నన్న డిగను. ఆ పోషా
 మధ్యమున నడ్డముగ నొక వంతెన నాకు. బాడ
 గట్టుచున్నదని నేనంటిని. తోడనే యకడను నీ
 ప్రమాదుచున్న యీ వంతెనయే మానవ జీవిత
 ము. దానిని శ్రద్ధగాఁ బరిశీలింపుమన నేను మ
 రింత సాధనముగ దానిని బ్రీక్షించి. సంపూర్ణ
 మయితి డెబ్బదియు, మరల న్ని శిథిలమునవి
 యు. నేటికి ముందు రమారమి తనురా
 కరముగల మరల కలుపుతో ఆ మరల నంది

యందును నేనును నెట్లును అట్లు కలిగెను. నా
సూరియమును తెచ్చియుండును. తనకుకాని
మొదట నా పం తెనె యొక లేనికానియొక
దియుండెననియు కాని యొక పెద్దవరద లేక నా
వాని నని యెరిగి గొటకొనివాయి యా పం తె
నట్టి నిదిలావనలో విడిచెననియుండెట్టి కానియొక
నిలకను సీపేతికొని కట్టితి శ్రా నెవ్వముని నన్నడి
గెను. కానియొక గుండెలు గుంపులుగ మనుషు
లు నడచి పోవుచున్నారనియు కాని లేదుకొను
యందును నల్లని వేళుము శ్రీమృకొనియున్నద
నియు నేనంటిని. ఇంకను బరిశీలించి చూడవా
నం తెనయినుండి బాటసారులు నేకులకిందబ్రాద
హించుచుండిన మహాప్రవాహములో బాధిపోవు
నలెడుట నాకేగవచ్చెను. అలాకనును విమర్శించ
త పం తెనయందు గుప్తములయియున ఆ సేక
మాయక వాటములు కనబడినవి. దానిపయి బా
టసారులు కాలిడినంత సే, వానిగుండెలో ప్రవా
హములో బడి మాయమగుచుండుదు. కలహ
నల్లకూ పములావం తెనయొక్క ముఖద్వారమునం
దేవట్టముగ నేర్పడియుండెను. అందుచేతనే గుం
పులు గుంపులుగ బనులుమబ్బునుండి దాటివెంటనే
వాటిలో కనేకులు క్రిందబడిపోవుచుండిది. ఈ

మాయకూపములు వంతెన నడుమనంతగా లేవు
గాని, శిథిలముకాని కానాలచివరవైపున దట్టము
గాను దగ్గర దగ్గరగనుచుండెను.

కొందరుమనుష్యు లాశిథిలమైన కానాలపైఁ
నుంటినడకలతో నడచి, మారపునడక చే మిక్కిలి
యలసి, యిడిగిలఁబడుచు, ఒకరివెనుక నొకరా
ప్రవాహములోఁ బడిపోయిరి. కానివారినంభ్యమి
క్కిలిస్వల్పము.

ఆ యద్భుత నిర్మాణమును గూర్చియు, అం
దలి గొప్పవిచిత్రవస్తువులనుగూర్చియు యోచిం
చుచు నేను గొంతసేపు గడపితిని. ఆనందముతో
దను, ఉత్సాహముతోడనునిండియుండిన యనేకు
లొకస్మి కముగఁ గిందకుజారిపోయి తమంటఁ దా
మి రక్షించుకొనుటకుఁ జెంతనున్నదానినెల్లఁ బట్టు
కొనుట చూడఁగా నా హృదయంబు దీగ విచార
ములో మునిగిపోయినది. కొందరలోఁనుండు చు
న్నట్లు లొకసమువంకఁ బూచుచు, అయ్యాలోద
న మధ్యనే పాదములుజారి, కిందఁబడి దృష్టిపథ
మునుండి తప్పిపోయిరి. అనేకులు తమ ముందరఁ
నశశశశబ్రాదుచే నాట్యచూచుచున్న నీటిబుగ్గల

ఇటు పాపానికి కరములుగు నాదివ్యయమును యు
దు" సేనులీన మైయుండ, నన్నాధీమాంతుఁడుచూచి,
..దీనివిషయమై చెప్పవలసిన బలయుఁ జెప్పితిని.
వంతెనపై పునుండి నీదృష్టినియే మరలింపుము.
నీకింకను జోధపడని విషయమేమైన నున్నదెడ
నాకుఁజెన్పము" అనియడిగెను. అంతసేను వి
దకుఁజూచి, తనవక్షులు పూర్వపు గుంపులుగ నా
వంతెనపై నెడ తెగతుండఁ జేయుతిరుగుచు మాట్లా
యాటికి బానిసవ్రాత్రువగుచు. గ్రద్దలు గండ్ల
భేరుండుచులు పూర్వ తాతతాతగూడకొంగులు మొన

అయ్యో నాకేక పక్షి కాకుండాపోయింది, మధ్యమన్న కా
నాకుమై రోడ్డులుగల నిన్ను బాలుర నేకులు కూ
డ్చిపోయినారు. దీక్షితకు సర్వమేమని నేనడు
క్కు. అహోహీమని యివిమానవ జీవిమను దీక్షించు
కట్టి అనుచు, దురాశ, మూఢవిశ్వాసము ని
రాశ, కామము మొదలుగ వ్యవసములనిచెప్పెను.
అయ్యో నాకేక పక్షి కాకుండాపోయింది, మధ్యమన్న కా
నాకుమై రోడ్డులుగల నిన్ను బాలుర నేకులు కూ
డ్చిపోయినారు. దీక్షితకు సర్వమేమని నేనడు
క్కు. అహోహీమని యివిమానవ జీవిమను దీక్షించు
కట్టి అనుచు, దురాశ, మూఢవిశ్వాసము ని
రాశ, కామము మొదలుగ వ్యవసములనిచెప్పెను.

లపదానో, తేక, ఇంతమీతులు శ్రీదేశింప సాధ్య
 ముగాక చృష్టికిదిక్కుల్ని బట్టమనగా గనఁబడుచుం
 దిన యాటాగ మంచును తెదఁగొట్టనోకాన, సే
 నుజూడనునదిగఁ గొండల నడుమనున్న యూలోయ
 యాజతిన్న పుకొన మహాసముద్రముగా వ్యాపించి
 నదిక్కు తినుముద్రమును కెంచు సమభాగములుగొ
 భాగించుచు దానిమధ్యనుండి బ్రహ్మాండమైన
 యొకపజ్జిపుఁగొండ యావరించె యుండెను. తన
 ముద్రముతోని యొకనగము మంచుతోఁగవ్వఁజ
 న్నియమిండుట చే నందలివి శేషములేమియుఁ గని శు
 ట్టుటకు వీలులేకుండెను. కెండవనగము భాగము
 మహాసముద్రమువలె నాకుఁగనఁబడుచు, పుష్ప
 ములతోడను, ఫలములతోడనునిండిన యనంతా
 కములగు ద్వీపములచే నలంకరింపఁబడెను. ప్రక
 శమహాసములగు చిన్నచిన్న సాగరము లొకవేయి
 యాద్వీపములచుట్టు నావరించియున్నవి. పిమ్మట
 దివ్యాంబరములను ధరించి, శిరములయందుఁ బూ
 లమాలికలు గల పురుషులను సేనుజూడఁగలిగి
 తిని. కొందరు వృక్షములమధ్య విహరించుచుండి
 రి. కొందరూటగడ్డలవ్రేళ్ల పరుండియుండిరి. కొం
 దరుతూల పాన్పులపైని విశ్రాంతిచుచుండిరి. సా
 ముచుండిన పక్షులయొక్కయా, పక్షిమూలములవి

నాటివరద యొక్క యు. మానవకంఠముల యొక్క
కొయు సాద్యవిశేషముల యొక్క యు స్వరముల
సమ్మిళితము బగుట చేతగతిగిన మేధం గానమును
వినగలిగితిని.

అట్టి కమణీయ ప్రదర్శనమును గనిపెట్టిన నా
ని సాయంబావంద ముప్పొంగసాగెను. ఆ సుఖ
కర ప్రశీకనముల కొక్క మాత్రాని పోవుకొయు గ
మడనకు తక్కులు నాకుండి జూగుండునని యను
కోరితిని. కాని నేను చూచిన యావంతోనయి
ప్రతి సమదము తొరపడదుచుండిన మృత్యుక
ణాటములు నావ్వు. ఆ ప్రశీకనములకు మరెవ్వరిక
క్షూరములేదని, మా మేధావి నాకెఱింగించెను.
మరియు నీ యెటుట గొప్ప విగమ, అటువచ్చితి
విగమ నుంకి నముద్రమునందరంతల గనుచున్న
మేధావికలు పట్టినట్లు కన్నట్లు ద్వీకములు న
కుద్రప్రబోధునున్న యుగంకరేనప్రశక్తవర్ణ
కుడు సంఖ్యగలవి. ఇవియొకక, పరిపాకల నేద్య
నాచిత్రగాన, ని మానముతోటగాన నాచిత్ర
లులేనంత ముగమువరకు నిరంతరం నాచిత్రం
కములయిన ద్వీకములున్నవి. ఇట్లు నాచిత్ర
నంతరమున విజృంభించు ప్రభావమును నాచిత్రము

నాకు కను కను జీవితములు... ఇది...
సుఖముల తారామ్యములు...
దీప్తివసులయంద దుంపించుదురు. పోలిపోరి సుఖ
లములకు దగినది. వివిధ సౌఖ్యభేదములు గా
ననతులతో ఈ దీప్తివసులు నిండియుండును, పో
లి దీప్తివసును నొక్కొక్క సత్పురుషునకు సదుపాయ
ముగనట్లు నిర్మితమై యున్నది. స్వప్నము భా
వింపుము. ఓయీ మీద! మానవుల కియ్యవి
ప్రాయత్నింపద దగినవికావా? ఇట్టి గొప్ప భహు
మానవులను సంపాదించుట కవకాశమున్న మా
న జీవితము నీకు సంతాపకరమయినదా? ఇట్టి సు
ఖ ప్రకేతమునకు నిన్ను గొనిపోవు మా త్యువు భ
యపడదగినదా? తన కొరకిట్టి శాశ్వతపదవి సి
ద్ధమైయున్న నరుని జీవితము వ్యర్థమని నీవు తలం
పకుము." అని పలుక నపరిమితమందముతో నె
నా సుఖ దీప్తివసులవంకఁ జేరిచూచి, చిట్టచివరకు
"ఆర్యా! ఆ వస్తిప్రగోడ కావలి నముద్రమన
పడకుండఁ గప్పివేసిన దట్టమగు మేఘములయంద
లి రహస్యములను మా కెఱింగింపుడు" అని గా
డిగితిని. కాని మా సుఖిభావంశులకు నాకు...
త్యుగంబించు లేదు. మరియొక మూరడుగవలెను
వానివంకఁ చిరిగితిని. కాని యుత్తరదృశ్యమందము

మీ ఆత్మకు మీ, అంశవరకు శింతించుచుండి
 యాదిత్య సందర్శనమును మరలఁబాడ నావంశకు
 దిగుగ, ప్రాప్తించుచుండిన యా ప్రవాహమున
 కును, • కానాల వంతెనకు, ఈసుఖ ద్వీపము
 కును, అమలునాఁబ్రక్కలయందు మేయించుండి
 యెద్దులు గొట్టెలు, పండ్లుగల బాగ్గదనము
 పూర్వదేవతల తప్పనురేమియు నాకగపడలేదు.

The Spectator No. 159
 OF
 JOSEPH ADDISON.

వండుగ కట్ట మొక్కల
 క్షుణ్ణ క్షణికావధిగలవి
 వల ౩-౩-౦

అయ్యది నిర్వచన సాంఘిక వ్యవస్థావ్యయము.
 క్షుణ్ణము బాలురకునుగూడఁ దేట తెల్లమును
 ట్టు లిందలి వ్యయములు మిక్కిలి మృదుమధురకై
 లిని రచింపఁబడినవి. కథాభాగమర్యద్భుతము.
 తనవారిచిన వరుని జెండ్లాడుటకయి నీత వజ్జిం
 చిన దీనావస్థకుఁ గన్పిరుగార్పక, వివాహవిషయ
 ములో ఆమెగండియు లోభాగ్రేసరుడు నగు క
 రభరాజు చేయు అలోచనలకును లోభివ్యభుజే
 వ్రుకును గడుపులు చెక్కులగునట్లు పకపకనవ్వక,
 తనకుమార్తె నామెవృద్ధముప్రియునకుఁ జేక్షా
 ర్చుటకై తలియగు జానకమ్మ భర్త యెడఁ జూ
 పినయత్యద్భుతమగు చాకచక్యమునకు ఆశ్చర్యప
 డక, చదువరులు తుదముట్ట నీగ్రంథమును చదు
 వఁజాలరు.

ఇందలి కైలి చూపుటకై కొన్ని పద్యములీ
 క్రిందఁ జేర్పఁ బడినవి.—

నీ॥ అత్త వారిదుకట్ను పుండవచ్చునటంచుఁ

గొత్త ట్టులుఁడు చక్కగుద్దుకొరక

